

درس پانزدهم

دریا

هر جا را نگاه می کنیم فقط آب است. هر کجا چشم می رود، آب است
از این طرف آسمان تا آن طرف آسمان را آب گرفته است. از افق تا افق، همه دریاست
دریا مثل آینه ای بزرگ است که آب، آینه ای است پهناور
عکس آسمان در آن پیدا است. صورت آسمان، در آن پیدا است

گرما و روشنی خورشید، خنده ی گرم و روشن خورشید
به آب سرد دریا می تابد و آن را گرم می کند. بر تن سرد آب می ریزد
موج های دریا پشت سرهم موج از پشت موج می آید
بالا و پایین می شوند. موج در پیش موج می خیزد

آب دریا خود را مثل دامنی نرم،
روی ماسه های ساحل می کشد.
وقتی آب دریا به ساحل برخورد می کند،
ساحل از نوازش آن لذت می برد و آرام و
بی خیال به خواب می رود.

می کشد آب، دامنش را نرم
بر تن پاک ماسه های کبود
می برد لذت از نوازش آب
ساحل بی خیال خواب آلود

با دیدن دریا شاد می شوم و از خوشحالی،
مثل ماهی در آب شفاف دریا شنا می کنم.
آسمان خوش منظره و زیباست و دریا آرام
است و من از اینکه زندگی با من مهربان
است خوشحالم.

می شوم شاد و می زخم غوطه
مثل ماهی، میان آب زلال
آسمان دلگشا و دریا رام
زندگی مهربان و من خوش حال